

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte: Nicolaev Ghenadie,

judcători: Toma Nadejda, Alerguș Constantin, Timofti Vladimir, Moraru Petru,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de inculpatul Bogaciov Veaceslav, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 decembrie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Bogaciov Veaceslav XXXXX, născut la XXXXX, originar din r-nul XXXXX, s. XXXXX, domiciliat în XXXXX, com. XXXXX, str. XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.05.2016 – 09.12.2016;

Instanța de apel: 19.01.2017 – 11.04.2017;

Instanța de recurs: 22.06.2017 – 14.11.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 decembrie 2016, Bogaciov Veaceslav a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie - 10 000 lei, cu privare de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că inculpatul Bogaciov Veaceslav, activând în funcția de ofițer de patrulare al companiei de escortă și misiuni speciale a Inspectoratului Național de Patrulare al IGP al MAI conform ordinului nr. 39ef din 29 ianuarie 2016, fiind persoană publică, în sensul art. 123 din Codul penal, a săvârșit falsul în acte publice în următoarele circumstanțe:

La 19 februarie 2016, în jurul orelor 11.00, Bogaciov Veaceslav, fiind în serviciu cu automobilul de serviciu de model Skoda Rapid cu numărul de înmatriculare MAI XXXXX, deplasându-se pe XXXXX colț cu str. XXXXX a stopat automobilul de model Mercedes Benz XXXXX cu n/î XXXXX (XXXXX), care era condus de Tomov Liubomir.

În urma efectuării controlului actelor prezentate de către Tomov Liubomir, de către colaboratorul de poliție al INP a IGP al MAI Bogaciou Veaceslav, fără a fi respectată procedura de măsurare a transmitanței luminii prin sticlele mijloacelor de transport, cu aparatul pentru determinarea permeabilității (transmitenței) luminii prin sticlă de tip „ЛЮКС ИС-2” (aparat foto-optic), aprobat prin ordinul nr. 112 din 24 iunie 2014 al Ministerului Economiei al Republicii Moldova, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. 7676752387010681 din 19 februarie 2016, unde la rubrica a comis fapta a înscris „conducătorul auto exploata mijlocul de transport cu geamurile umbrite/peliculă”, la rubrica ignorând prevederile a înscris „p.122(6) „c” RCR, art. 228 (2) CC”, la rubrica obiecțiile persoanei în a cărei privință a întocmit proces-verbal a înscris „Am scos pelicula”, deși în realitate automobilul cu care se deplasa Tomov Liubomir nu a avea geamurile din față umbrite, iar Bogaciou Veaceslav era în imposibilitate de a scoate pelicula.

Continuându-și acțiunile sale infracționale, Bogaciou Veaceslav din alte interese personale și anume având scopul îmbunătățirii indicilor de activitate, ca urmare a întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. 7676752387010681 din 19 februarie 2016, i-a aplicat amenda în mărime de 5 u.c. lui Tomov Liubomir, ce constituie 100 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror și de către inculpatul Bogaciou Veaceslav.

3.1. Procurorul în Procuratura Anticorupție, Moroșan Vasile prin apelul depus a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 09 decembrie 2016 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal și în baza sancțiunii acestui articol să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani, invocând următoarele argumente:

- pedeapsa penală este prea blândă;

- instanța de fond a ignorat faptul că inculpatul nu a recunoscut vina de comiterea infracțiunii incriminate, a încercat să ducă organul de urmărire penală în eroare, declarând la urmărirea penală și în cadrul cercetării judecătorești, că geamurile din față a automobilului de model Mercedes Benz XXXXX cu n/î XXXXX (XXXXX), care era condus de Tomov Liubomir erau umbrite, iar probele concludente și pertinente acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul cercetării judecătorești au demonstrat cu certitudine că geamurile din față a automobilului de model Mercedes Benz XXXXX cu n/î XXXXX (XXXXX) nu erau umbrite;

- în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei inculpatului, pentru a aplica față de inculpat pedeapsă sub formă de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani. La fel, nu au fost stabilite nici careva motive care ar concluziona că nu este rațional ca inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa - amenda în mărime de 1000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen

de 5 ani, pedeapsă prevăzută de lege și solicitată de acuzare pentru fapta săvârșită, în condițiile în care inculpatul nu a conștientizat fapta comisă.

3.2. Inculpatul Bogaciov Veaceslav a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Codul penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, invocând următoarele argumente:

- sentința de condamnare este neîntemeiată;

- cu referire la ordonanța de punere sub învinuire, indică că ordinul nr. 112 la care s-a referit acuzatorul de stat și ulterior instanța de fond, reglementează doar procedura tehnică de utilizare a aparatului nominalizat și nu procedura juridică. Procedura sau metoda juridică de aplicare a mijloacelor tehnice speciale de măsurare a transmitenței luminii, nici nu poate fi prevăzută în acest ordin, deoarece Ministerul Economiei care este autorul ordinului și Regulamentului nominalizat, nu este competent să stabilească procedura juridică, de utilizare a aparatului respectiv. Procedura de măsurare a transmitenței luminii prin sticlele mijloacelor de transport, inclusiv și cu aparatul pentru determinarea permeabilității luminii prin sticlă de tip „ЛЮКС TC-2” - (aparat foto-optic), este prevăzută și reglementată de Regulamentul Serviciului Patrulare Rutieră, aprobat prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 45, care stipulează că „... în caz de necesitate inspectorul poate utiliza...”, însă în caz când nu-i necesar, nu este obligat;

- acuzatorul de stat, în aceeași ordonanță a invocat că inculpatul în obiecțiile persoanei în a cărei privință s-a întocmit procesul-verbal, a înscris „...am scos pelicula”. Menționează că, atât la faza de urmărire penală, cât și la faza examinării cauzei în instanța de judecată a declarat cu certitudine, că inscripția nominalizată a fost efectuată de către Tomov Liubomir personal, la rândul său acesta a declarat că nu ține minte cine a făcut acest înscris în procesul verbal;

- nici la depunerea plângerii la Procuratura Anticorupție și nici ulterior, nici organul de urmărire penală și nici procurorul nu au examinat automobilul de model Mercedes Benz XXXXX cu n/î XXXXX, pentru a confirma sau infirma existența încălcărilor prevăzute de p. 122 (6) „e” din Regulamentul Circulației Rutiere, bazându-se la învinuire doar pe declarațiile lui Tomov Liubomir, care invocă că geamurile nu sunt, ori nu erau umbrite. Iar, motivarea instanței de fond în conformitate cu prevederile art. 51 alin. (3) Cod de procedură penală contravine dreptului inculpatului la un proces echitabil, potrivit reglementărilor art. 19 Cod de procedură penală. Consideră că în scopul elucidării tuturor circumstanțelor cauzei și stabilirii cu certitudine de cine a fost efectuat acest înscris, organul de urmărire penală urma să dispună efectuarea expertizei grafoscopice și să examineze automobilul;

- imprimările video anexate de către acuzatorul de stat la materialele cauzei ca probă că automobilul nu este stopat, pe care se bazează și hotărârea instanței de fond, nu țin nici o critică, deoarece filmările sunt făcute din depărtare, nu este clar dacă geamul (sticla) este sau nu deschis și care din ele, stânga sau dreapta și dacă sunt sau nu întunecate;

- ordonanța de punere sub învinuire nu întrunește condițiile art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală, din acest considerent, nu a avut posibilitatea să se apere de acuzarea adusă, care este foarte vagă, necorectă, și respectiv nu e clar din ce domeniu urmau a fi prezentate probe în apărarea sa, etc.;

- procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 7676752387010681 din 19 februarie 2016, care se invocă a fi fals, până la moment nu a fost anulat de nimeni, deoarece nimeni nu l-a contestat în modul stabilit de lege. Mai mult, Tomov Liubomir în ziua întocmirii în privința lui a procesului-verbal cu privire la contravenție a achitat amenda stabilită prin acest proces-verbal, adică a recunoscut comiterea contravenției și a executat sancțiunea;

- plângerea înaintată de către Tomov Liubomir, a fost depusă cu încălcarea prevederilor p. (3) art. 263 Cod de procedură penală, care prevede că „plângerea ori după caz denunțul trebuie să cuprindă și ... mijloacele de probă”, or, procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 7676752387010681 din 19 februarie 2016, nu poate fi probă, deoarece el nu a fost contestat și până la moment este în vigoare;

- ordonanța de pornire a urmăririi penale este în contradicție cu prevederile legale și în conformitate cu prevederile art. 251 Cod de procedură penală, conduce la nulitatea ordonanței de pornire a urmăririi penale;

- instanța de fond nu a ținut cont de erorile comise în rechizitoriu, or, în calitate de agent constator a întocmit în privința lui Tomov Liubomir proces-verbal cu privire la contravenție pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 228 alin. (2) Cod contravențional și nu 226 alin. (2) Cod contravențional, cum este invocat în rechizitoriu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile înaintate de procuror și inculpat ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a menționat că vinovăția inculpatului Bogaciov Liubomir în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

- declarațiile martorului Tomov Liubomir;
- declarațiile martorului Gheorghiu Adrian;
- declarațiile martorului Timcenco Natalia;

La fel, instanța de apel a specificat că vinovăția inculpatului se confirmă și prin următoarele materiale ale cauzei penale:

- procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI03 nr. 279370 din 19 februarie 2016, ridicat la 05 aprilie 2016 de la Compania de escortă și misiuni speciale a INP al IGP al MAI, recunoscut prin ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict din 19 mai 2016 (f. d. 34, 41);

- procesul-verbal de ridicare din 28 martie 2016, prin care au fost ridicate de la SA „Fighting & Entertainment Association FEA” (bd. XXXXX, mun. Chișinău) înregistrările video și imaginile, efectuate în data de 19 februarie 2016, între orele 11.00 - 12.25, cu camerele de luat vederi amplasate pe clădirea din bd. XXXXX, mun. Chișinău, copiate pe un suport tehnic de tip DVD. Prin procesul-verbal respectiv se probează faptul că acțiunile ofițerilor de patrulare Bogaciiov Veaceslav și Gheorghiuța Adrian au fost fixate de camerele de luat vederi de pe imobilele aflate în apropiere (f. d. 27);

- procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 19 mai 2016, conform căruia a fost cercetat suportul tehnic de tip DVD-R de model „Hawk”, ridicat la 28 martie 2016 de la SA „Fighting & Entertainment Association FEA” (bd. XXXXX, mun. Chișinău), pe care au fost copiate înregistrările video și imaginile, efectuate în data de 19 februarie 2016, între orele 11.00 -12.25, cu camerele de luat vederi amplasate pe clădirea din bd. XXXXX, mun. Chișinău. Prin procesul-verbal respectiv se probează faptul că în data de 19 februarie 2016 autoturismul Mercedes, mergând pe bd. Ștefan cel Mare virează spre str. A. Lăpușeanu, trecând peste linia continuă neîntreruptă. Imediat în spatele său se observă un autoturism de poliție cu girofarurile conectate, care se deplasa pe bd. Ștefan cel Mare a virat la dreapta pe str. A. Lăpușeanu. De asemenea în urma cercetării imaginilor efectuate cu camerele video nu s-a constatat că autoturismul Mercedes ar avea geamurile portierelor din față umbrite și nici faptul că Tomov Liubomir ar fi dezlipit careva pelicule de la geamurile respective, atât în prezenta ofițerilor de patrulare, cât și după ce aceștia au părăsit fața locului. La fel, se stabilește faptul că Bogaciiov Veaceslav nu a întreprins careva acțiuni în calitate de agent constatatator pentru a constata faptul săvârșirii de către Tomov Liubomir a contravenției prevăzută de art. 226 alin. (2) (geamuri umbrite) din Codul contravențional, pentru care i-a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție (f. d. 29-30);

- procesul-verbal de ridicare din 05 aprilie 2016, conform căruia au fost ridicate de la Compania de escortă și misiuni speciale a INP al IGP al MAI: procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI03 nr.279370 din 19 februarie 2016, copiile din Registrul de evidență a cauzelor contravenționale și a persoanelor care le-au săvârșit și copia procesului-verbal electronic cu privire la contravenție seria MAI03 nr. 279370, prin care se probează că anume Bogaciiov Veaceslav, având calitatea de agent constatatator, a întocmit procesul-verbal menționat în privința lui Tomov Liubomir, prin care ar fi constatat săvârșirea contravenției prevăzută de art. 226 alin. (2) (geamuri umbrite) din Codul contravențional (f. d. 33);

- procesul-verbal de cercetare a documentelor din 19 mai 2016, conform căruia au fost cercetate documentele ridicate la 05 aprilie 2016 de la Compania de escortă și misiuni speciale a INP al IGP al MAI, în temeiul ordonanței de ridicare din 05 aprilie 2016, și anume: procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI03 nr.279370 din 19.02.2016, copiile din Registrul de

evidență a cauzelor contravenționale și a persoanelor care le-au săvârșit și copia procesului-verbal electronic cu privire la contravenție seria MAI03 nr. 279370, prin care se probează că anume Bogaciov Veaceslav, având calitatea de agent constatator, a întocmit procesul-verbal menționat în privința lui Tomov Liubomir, prin care ar fi constatată săvârșirea contravenției prevăzută de art. 226 alin. (2) (geamuri umbrite) din Codul contravențional (f. d. 40);

- procesul-verbal de cercetare a documentelor din 19 mai 2016, conform căruia au fost cercetate documentul cu denumirea „Echipa de serviciu” din data de 19 februarie 2016, anexat la materialele plângerii lui Tomov Liubomir, expediate Serviciului protecție internă și anticorupție al MAI, prin care se probează că în data de 19 februarie 2016, cet. Bogaciov Veaceslav și Gheorghiu A. și-au desfășurat activitatea între orele 06.30 și 15.30 pe itinerariul pe str. București - str. Kogălniceanu - str. Bulgară (f. d. 43);

- înregistrările video, efectuate cu camerele video ale SA „Fighting & Entertainment Association FEA”, amplasate pe clădirea din bd. Ștefan cel Mare mun. Chișinău, copiate pe suportul tehnic tip DVD-R de model „Hawk”, ridicate la 28 martie 2016 de la SA „Fighting & Entertainment Association FEA” (f. d. 28);

- copiile din Registrul de evidență a cauzelor contravenționale și a persoanelor care le-au săvârșit și copia procesului-verbal electronic cu privire la contravenție seria MAI03 nr. 279370, ridicate la 05 aprilie 2016 de la Compania de escortă și misiuni speciale a INP al IGP al MAI (f. d. 35-39)

- documentul cu denumirea „Echipa de serviciu” din data de 19 februarie 2016, anexat la materialele plângerii lui Tomov Liubomir, expediate Serviciului protecție internă și anticorupție al MAI (f. d. 12-13).

A considerat instanța de apel că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Bogaciov Veaceslav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) din Codul penal, conform semnelor calificative: falsul în acte publice, adică înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interese personale.

Totodată, instanța de apel a ajuns la concluzia că argumentele invocate în apelul depus de către inculpat, sunt nefondate fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate a conchis că, prima instanță corect a apreciat ca formală și neîntemeiată solicitarea apărării privind achitarea inculpatului din motiv că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

În opinia instanței de apel prima instanță întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatului, considerând că versiunea inculpatului nu are acoperire probatorie și reprezintă o tentativă de a evita răspunderea penală pentru fapta săvârșită, or, acestea se contrazic prin întregul sistem de probe cercetate în

instanță, care combat în întregime versiunea inculpatului, și anume declarațiile martorilor audiați și probele materiale.

Argumentele apelantului cu privire la aprecierea în mod eronat a probelor administrate și faptul că au fost respinse argumentele apărării în lipsa unui probatoriu, nu au putut fi reținute ca întemeiate de către instanța de apel și nu prezintă temei de casare a sentinței atacate, or, aceste argumente nu-și găsesc confirmare în materialele cauzei penale, precum și, în conținutul sentinței care conține analiza declarațiilor martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești, precum și motivarea aprecierii acestora, prima instanță apreciind aceste probe după intima convingere și în conformitate cu prevederile art. 101 Cod penal.

Verificând argumentele din apelul inculpatului în raport cu legalitatea și temeinicia sentinței atacate, instanța de apel a conchis că acestea constituie niște argumente declarative ce nu pot fi admise ca temei de admitere a apelului și casare a sentinței, or, în conținutul sentinței atacate prima instanță s-a expus asupra fiecărui argument invocat de către apărător, oferind o apreciere critică, iar ulterior apelantul invocă neîntemeiat că prima instanță nu a luat în considerare aceleași argumente și versiuni.

În contextul celor menționate, contrar celor invocate în apelul depus au fost reținute ca plauzibile și justificate concluziile primei instanțe referitor la alegațiile apărătorului inculpatului, precum că, organul de urmărire penală nu a examinat automobilul de model Mercedes Benz XXXXX cu n/î XXXXX, pentru a confirma sau infirma existența încălcărilor prevăzute de pct. 122 alin. (6) lit. e) din Regulamentul Circulației Rutiere, bazându-se la învinuirea lui Bogaciiov Veaceslav doar pe declarațiile lui Tomov Liubomir, care invocă că geamurile sunt umbrite, instanța de fond motivând că, în conformitate cu art. 51 alin. (3) din Codul de procedură penală, la exercitarea atribuțiilor sale în procesul penal, procurorul este independent și se supune numai legii. Astfel, procurorul este persoana competentă să decidă care acțiuni urmează a fi efectuate în cadrul urmăririi penale, pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei în vederea stabilirii adevărului. Totodată, faptul că, automobilul lui Tomov Liubomir de model Mercedes Benz XXXXX cu n/î XXXXX (XXXXX), nu era cu geamurile umbrite s-a stabilit nu numai prin declarațiile lui Tomov Liubomir și procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 19 mai 2016, prin care au fost examinate înregistrările video și imaginile, efectuate în data de 19 februarie 2016, între orele 11.00-12.25, cu camerele de luat vederi amplasate pe clădirea din bd. XXXXX, mun. Chișinău, dar și prin declarațiile martorului Gheorghită Adrian, care este colegul de serviciu al inculpatului și a indicat în ședința de judecată că, din partea stângă a automobilului din față geamurile nu erau umbrite.

Cu referire la faptul că ordinul nr. 112 din 24 iunie 2014 al Ministerului Economiei al Republicii Moldova la care se referă acuzatorul de stat, reglementează doar procedura tehnică de utilizare a aparatului nominalizat și nu procedura juridică, acesta urmează a fi apreciat critic, instanța de fond corect a interpretat normele legale și just a relevat faptul că, Capitolul I al ordinului menționat se indică că, prezenta procedură de măsurare legală stabilește modul de determinare și înregistrare a transmitenței luminii prin sticlele mijloacelor

de transport, cu aparatele pentru determinarea permeabilității (transmitenței) luminii prin sticlă tip „ЛЮКС ИС-2” (în continuare – aparate foto-optice), de către persoane competente pentru efectuarea măsurilor respective. Totodată în ordin se indică că, procedura de măsurare legală a fost elaborată de Ministerul Afacerilor Interne, Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției în colaborare cu Institutul Național de Metrologie.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele din apelul inculpatului precum că, procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 7676752387010681 din 19 februarie 2016, care se invocă a fi fals, până la moment nu a fost anulat de nimeni, deoarece nimeni nu l-a contestat în modul stabilit de lege, iar Tomov Liubomir a achitat amenda stabilită prin acest proces-verbal, adică a recunoscut comiterea contravenției și a executat sancțiunea. Or, faptul că Tomov Liubomir a achitat amenda în aceeași zi, nu are nici o relevanță asupra calificării faptei inculpatului Bogaciov Veaceslav în baza art. 332 alin. (1) din Codul penal, care este o infracțiune formală și s-a consumat în cazul dat din momentul înscrierii în documentul oficial a unor date vădit false.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apelantului cu privire la faptul că plângerea înaintată de către Tomov Liubomir, a fost depusă cu încălcarea prevederilor art. 263 alin. (3) Cod de procedură penală, precum că nu cuprinde mijloacele de probă, or, acesta se combate prin însuși conținutul procesului-verbal de consemnare a plângerii, prin care Tomov Liubomir indică că declarațiile sale pot fi confirmate de imaginile video de pe camerele care erau în preajmă.

Referitor la argumentul invocat precum că, ordonanța de punere sub învinuire nu întrunește condițiile art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, se relevă faptul că atât instanța de fond, cât și instanța de apel examinând ordonanța de punere sub învinuire din 26 mai 2016, nu a depistat careva încălcări sau abateri de la reglementările legale, ordonanța conține datele prevăzute de art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală și careva temeieri de nulitate a acesteia în condițiile art. 251 Cod de procedură penală nu au fost stabilite.

Instanța de apel a apreciat critic alegațiile apelantului precum că, instanța de fond nu a ținut cont de erorile comise în rechizitoriu, deoarece în calitate de agent constatator a întocmit în privința lui Tomov Liubomir proces-verbal cu privire la contravenție pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 228 alin. (2) Cod contravențional și nu 226 alin. (2) Cod contravențional, cum este invocat în rechizitoriu. Or, în actul de învinuire în privința lui Bogaciov Veaceslav (f. d. 120) se incriminează că acesta a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art. 228 alin. (2) din Codul contravențional, ceea ce coincide și cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI03 nr. 279370 din 19 februarie 2016, ridicat la 05 aprilie 2016 de la Compania de escortă și misiuni speciale a INP al IGP al MAI, ulterior recunoscut în calitate de corp delict.

A specificat instanța de apel că vinovăția inculpatului Bogaciov Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal a fost dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală care demonstrează vinovăția inculpatului în afara oricărui dubiu rezonabil.

Privitor la stabilirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a constatat, că la stabilirea și individualizarea pedepsei penale prima instanță a reținut lipsa circumstanțelor agravante, iar ca circumstanță atenuantă a indicat săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare. Ținând cont de personalitatea inculpatului, care a săvârșit o infracțiune ușoară, de circumstanțele cauzei, prima instanță a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin stabilirea pedepsei sub formă de amendă, cu aplicarea pedepsei complementare.

Astfel, instanța de apel a considerat că soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, or, aplicarea unei pedepse penale sub formă de amendă în mărime de 500 u.c. este suficientă și ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său și respectarea relațiilor sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este condiționată de încrederea publică în autenticitatea documentelor oficiale.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 08 iunie 2017, în termen, declară recurs ordinar inculpatul Bogaciov Veaceslav.

În motivarea recursului, invocând temei de drept pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt;
- nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În rest recurentul a invocat în cererea de recurs aceleași argumente indicate și în cererea de apel.

7. Procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent și respectiv decizia atacată conține motive legale pe care se întemeiază soluția.

8. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că recursul urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit conținutului recursului, recurentul invocă temeiuri de drept pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevăd, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *instanța de apel nu s-a*

pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

8.1. Referitor la prezența în speță a erorii de drept invocată de recurent prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, Colegiul lărgit constată că o astfel de eroare în prezenta cauză nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, Colegiul lărgit remarcă faptul, că potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul lărgit atestă, că instanța de apel, judecând apelul inculpatului, a respectat prevederile legale sus-enunțate, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, totodată fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, și în așa mod corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Bogaciov Veaceslav în săvârșirea infracțiunii incriminate, concluzie a cărei motivare a fost pe larg expusă în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o însușește și motivarea căreia nu o consideră necesar de a o reitera.

Colegiul lărgit menționează că în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat de către inculpat, precum și motivele adoptării soluției.

8.2. Cu referire la eroarea de drept indicată în recurs prin prisma pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că *în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii*, Colegiul lărgit subliniază următoarele.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei

prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul lărgit reține că, argumentele recurentului, prin care se invocă că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, deoarece materialele cauzei penale nu conțin probe care să dovedească vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, nu și-a găsit confirmare, deoarece probele acumulate și examinate de instanțele ierarhic inferioare au fost apreciate potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă că inculpatul Bogaciov Veaceslav a comis infracțiunea prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal.

Astfel, Colegiul lărgit menționează că judecând apelul inculpatului, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel instanța de apel corect ajungând la concluzia enunțată la pct. 4 din prezenta decizie, stabilind totodată, că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal a fost dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală care demonstrează vinovăția inculpatului în afara oricărui dubiu rezonabil, mai mult, cercetarea judecătorească în instanța de fond, s-a îndeplinit sub toate aspectele, complet și obiectiv prin prisma principiului contradictorialității și nemijlocirii.

Mai mult decât atât, Colegiul lărgit consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

De asemenea instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, menționate în pct. 6 din decizie, sunt identice cu cele invocate în apel și ele au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare argumentată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-a însușit-o și a cărei reluare nu se mai impune.

9. Astfel, reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurent prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat de inculpatul Bogaciov Veaceslav, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale

relevante, prescrise de art. 413 - 418 Cod de procedură penală adoptând o hotărâre legală și întemeiată, de aceea se impune decizia de respingere a recursului ca inadmisibil.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de inculpatul Bogaciov Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui **Bogaciov Veaceslav XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **14 decembrie 2017**.

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecători

Toma Nadejda

Alerguș Constantin

Timofti Vladimir

Moraru Petru